

РЕШЕНИЕ

№ 173

гр. София, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Джурковски

Членове: Александър Желязков
Е.ия Колева

при участието на секретаря Мария Г. Паскова
в присъствието на прокурора
като разглежда докладваното от Е.ия Колева Въззивно частно наказателно дело
№ 20231000600213 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.34, ал.1, вр. чл.20 от ЗПИИРКОРНФС.

С решение № 11 от 12.01.2023г. Окръжен съд - Благоевград, наказателен състав, е признал решение от 26.03.2022г., влязло в сила на 07.05.2022г., на Politie Brabant - Noord, Transactiemodule с адрес De Beverspijken 1, 5221 EE, s-Hertogenbosch, Кралство Нидерландия, с което на засегнатото лице С. Й., ЕГН *****, гражданин на Р България и Р Северна Македония, с постоянен адрес в България - с.***, общ.***, ул.“****“ №*, управител на „СТЕВО ЛОГИСТИК“ ООД с ЕИК 204705141, е наложена финансова санкция в размер на 150 евро, за извършено нарушение на 16.03.2022г. в 16.28 часа в Zwijndrecht, Rykswg A16 (A 16), на разпоредбите за движение по пътищата, като водач на превозно средство се движи по пътя, при което една от гумите не отговаря на изискванията по отношение на профила на гумите, което е нарушение по чл.2 от Закон относно административната уредба при нарушаване на разпоредби на Кодекса за движение по пътищата на законодателството на издаващата държава Нидерландия, като левовата равностойност на финансовата санкция е 293,38 лв. /двеста деветдесет и три лева и тридесет и осем стотинки/.

В законния срок против решението на БлОС е постъпила **въззивна частна жалба** от служебния защитник на засегнатото лице С. Й. – адв.И. К.. В жалбата се поддържа, че решението е неправилно, незаконосъобразно и постановено при нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Сочи, че е налице непълнота и липса на индивидуализация в решението, въз основа на което е наложена санкцията в процесното Удостоверение. Липсвал превод на самото решение, което да попълни празнината във

връзка с индивидуализацията. Не ставало ясно защо БЛОС е приел, че се касае именно за Решение рег.№ EGS- 248158353. Счита, че българският съд ще признае за изпълнение неиндивидуализирано решение на чужда държава, макар и членка на ЕС, без да е сигурен, че не е постановено и приведено в изпълнение друго решение за налагане на финансова санкция за това деяние. Сочи, че на места Удостоверението не е на български език и поради това не отговаря на чл.5, ал.2 от ЗПИИРКОРНФС и на Рамково решение 2005/214/ПВС на Съвета, което било самостоятелно основание за постановяване на решение за отказ. Сочи, че се касае за решение на несъдебен орган на Нидерландия, което не следва да се приравнява на влязло в сила решение. Окръжният съд не бил съобразил разпоредбите на чл.30, ал.1 от ЗПИИРКОРНФС. Поддържа, че посоченото в удостоверение деяние няма аналог в българското административно наказателно право съгласно чл.30, ал.1 от Закона. В жалбата се изтъкват доводи относно понятието „профил“ на гума, като се поддържа, че това е височината на гумата от джантата до пътя. Твърди, че единствено в чл.139, ал.1, т.4 от ЗДвП е въведена санкция, свързана с гумите, която обаче не касаела профила. Сочи, че деянието не попада в каталога от правонарушения, за които не се изисква двойна наказуемост по чл.30, ал.2 от ЗПИИРКОРНФС. Счита, че това съставлява основание за отказ на признаването и изпълнението на решението по смисъла на чл.35, т.7 от ЗПИИРКОРНФС.

Моли да бъде постановен съдебен акт, с който да се откаже изпълнение на решението.

В съдебно заседание пред въззивния съд служебният защитник на засегнатото лице С. Й. – адв.И. К., поддържа въззивната жалба и доводите, развити в нея. Твърди, че решението, което трябва да бъде изпълнено, не е индивидуализирано. Не ставало ясно, как Окръжният съд е достигнал до извод относно решението, подлежащо на изпълнение. Сочи, че на места Удостоверението не било на български език, поради което не отговаряло на чл.5, ал.2 от ЗПИИРКОРНФС и на Рамковото решение на Съвета. Наименованието на органа, издал решението, било изписано на нидерландски език, който не бил съдебен орган, а полицията на Нидерландия. Във връзка с нарушението сочи, че се касае за житейска ситуация, в която всеки може да се окаже, тъй като при смяна на гума с резервна, профилът ще бъде различен. Моли да бъде отказано изпълнение на процесното решение.

Засегнатото лице С. Й. в лична защита поддържа изцяло заявеното от защитника си.

В съдебно заседание представителят на САП моли да бъде потвърдено решението на Окръжен съд – Благоевград. Счита, че съдебният акт е постановен от компетентен съд, с оглед статута на засегнатото лице и регистрацията му на територията на Община Благоевград. Правилно първият съд бил приел за налични критериите по чл.30, ал.2, т.1 и чл.35 от ЗПИИРКОРНФС и законосъобразно е допуснал изпълнение на решението на несъдебния нидерландски орган.

Засегнатото лице С. Й. в последната си дума оспорва наложената му глоба и моли да не се признава нидерландското решение.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като се запозна със събраните по делото доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в жалбата, приема за установено следното:

Жалбата на служебния защитник на засегнатото лице С. Й. е процесуално

допустима, тъй като е подадена в срока, предвиден в разпоредбата на чл.34, ал.1, вр.чл.20, ал.1 от ЗПИИРКОРНФС.

Разгледана по същество, същата е **неоснователна**.

Делото е образувано пред Окръжен съд – Благоевград въз основа на постъпило Удостоверение по чл.4 от Рамково Решение № 2005/214 ПВР на Съвета относно прилагане на принципа за взаимно признаване на финансови санкции, издадено въз основа на решение от 26.03.2022г., влязло в сила на 07.05.2022г., на Politie Brabant - Noord, Transactiemodule с адрес De Beverspijken 1, 5221 EE, s-Hertogenbosch, Кралство Нидерландия, с което на С. Й., ЕГН *****, гражданин на Р България и Р Северна Македония, е наложена финансова санкция в размер на 150 евро, за извършено нарушение на 16.03.2022г. в 16.28 часа в Zwijndrecht, Rykswg A16 (A 16), на разпоредбите за движение по пътищата, като водач на превозно средство се движи по пътя, при което една от гумите не отговаря на изискванията по отношение на профила на гумите, което е нарушение по чл.2 от Закон относно административната уредба при нарушаване на разпоредби на Кодекса за движение по пътищата на законодателството на издаващата държава Нидерландия.

Въз основа на горепосоченото влязло в сила решение е издадено Удостоверението по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24.02.2005г., послужило като основание за проведеното производство пред Окръжен съд - Благоевград, приключило с решението, чиито въззивен контрол се претендира с постъпилата жалба.

След извършения необходим анализ на приобщените по делото доказателства от молещата държава, правилно първоинстанционният съд е установил, че постъпилите документи относно признаването на решението на чуждия орган съдържат всички изискуеми реквизити съгласно [ЗПИИРКОРНФС](#) и посоченото Рамково Решение относно прилагане принципа на взаимно признаване на финансови санкции.

На първо място, Окръжният съд е проверил дали са налице изискуемите предпоставки от формална страна, и правилно е констатирал, че Удостоверението отговаря на изискванията по чл.4, ал.2 и чл.5, ал.2 от ЗПИИРКОРНФС, тъй като е издадено и подписано от компетентен орган на издаващата държава и е преведено на езика на замолената държава – български. Изпълнени са и изискванията на разпоредбите на [чл.3, ал.1, т.1 от ЗПИИРКОРНФС](#), като по делото е приложен и влязъл в сила акт на несъдебен орган на държава - членка на Европейския съюз, основание за плащане на наложена на заинтересованото лице санкция „глоба”, а именно решение.

Според съдържанието на постъпилото Удостоверение, издадено въз основа и в изпълнение на въпросния несъдебен акт, озаглавен като решение, но по своето съдържание съответстващ на наказателно постановление по българското право, С. Й. е санкциониран за това, че на 16.03.2022г. като водач на превозно средство се движи по пътя, при което една от гумите не отговаря на изискванията по отношение на профила на гумите. Посочена е правната квалификация на деянието в издаващата решението държава - чл.2 от Закон относно административната уредба при нарушаване на разпоредби на Кодекса за движение по пътищата.

Така описаното административно нарушение има своя аналог и по българския ЗДвП, което единствено се отбелязва, без да е необходимо да се излагат повече съображения, доколкото ЗПИИРКОРНФС не съдържа императив за двойна наказуемост в случаите на санкции за допуснати нарушения на правилата за движение по пътищата. В тази връзка САС отхвърли като неоснователни доводите на жалбоподателя за отсъствие на двойна наказуемост, респ. че в българското законодателство, и в частност в ЗДвП, липсва аналог на нарушението, за което е санкциониран Й..

САС констатира от формална страна и останалите задължителни елементи от съдържанието на удостоверение, а именно - индивидуализиращите засегнатото лице данни – имената му, единен граждански номер, рождената му дата, последният му известен адрес в Р България, както и обстоятелствата, при които е осъществена по отношение на него несъдебната /административнонаказателна/ процедура в молещата държава и се е достигнало до решение, датата на издаването и на влизането му в сила. Изрично, и в съгласие с разпоредбата на чл.35, т.11 от [ЗПИИРКОРНФС](#), в Удостоверението е направено отбелязване, че производството е било писмено, както и че засегнатото лице е било уведомено съгласно законодателството на решаващата държава относно правото му да обжалва решението, както и сроковете за това.

Във връзка с хипотезите по [чл.35 от ЗПИИРКОРНФС](#), първият съд е направил законосъобразен извод, че няма основание да се постанови отказ от признаване и изпълнение на наложената финансова санкция. В тази връзка следва да се посочи, че по делото липсват доказателствата срещу осъденото лице за същото деяние в България или друга държава, различна от издаващата или изпълняващата, да е постановено или приведено в изпълнение решение за налагане на тази финансова санкция. Освен това, няма данни Й. да е с имунитет или привилегия, които по българското законодателство правят решението на Нидерландия недопустимо за изпълнение. На последно място, не се отнася до лице, което поради възрастта си е наказателно неотговорно.

Първоинстанционният съд е изпълнил и задължението си по [чл.32, ал.1](#), вр. [чл.16, ал.8 от ЗПИИРКОРНФС](#), като е определил равностойността на сумата от 150 евро, представляваща присъдена глоба в български левове, по курса на Българската народна банка за деня на влизане в сила на решението, а именно 293,38 лева.

Законосъобразно на основание [чл.36, вр.чл.22, ал.1 от ЗПИИРКОРНФС](#), БлОС е постановил сумата, представляваща глоба за извършено административно нарушение, да се предостави за изпълнение на Национална агенция по приходите.

По възраженията на защитата:

С жалбата се възражава, че решението, чието изпълнение се иска, не е конкретизирано и индивидуализирано в достатъчна степен. Този довод не намира опора в приобщените по делото доказателства. Видно от съдържанието на Удостоверението по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24.02.2005г. на указаните за тази цел места коректно са описани органът, постановил решението за плащане на финансова санкция /б.“б“/, съответно датата на постановяването и на влизането в сила /б.“г“/. Съгласно утвърденото съдържание в Удостоверението са отбелязани още: 1.Орган, който отговаря в изпълняващата държава за изпълнението на решението относно плащане на финансова санкция, и 2.Централен орган за административно препращане на решенията за налагане на финансова санкция в решаващата държава. Вписването на тази допълнителна информация не разколебава извода относно органа, който е постановил решението, предмет на Удостоверението. Действително, официалното наименование на издаващия орган е изписано на чужд език, с латински букви, и в тази част не е извършен превод на удостоверение. Според САС това обстоятелство не внася неяснота относно органа, издал решението, а тъкмо обратно, оригиналното изписване на наименованието му, без превод, е гаранция за коректност, особено важно за по-добрата взаимна кореспонденция между молещата и

изпълняващата държава. Следва да се посочи, че в решението на БЛОС е посочено като подлежащо на изпълнение именно решението на органа, посочен в б.„б“ на Удостоверението - Politie Brabant - Noord, Transactiemodule с адрес De Beverspijken 1, 5221 EE, s-Hertogenbosch, Кралство Нидерландия. В преписката е приложено и самото подлежащо на изпълнение решение /л.12-13 от ЧНД № 574/22г. на КОС/, на нидерландски език. Първостепенният съд не е извършил превод на този документ, което съставлява нарушение на чл.134 от НПК, изискващ всички документи на чужд език да се придружават от надлежен превод. Този пропуск е отстранен от въззивната инстанция, като с определението за насрочване е постановено да бъде извършен превод на български език на решението, с което е наложена санкцията, какъвто е наличен по делото /л.14-15 от възз.д./. Същевременно следва да се посочи, че не е допуснато претендираното нарушение на чл.4 и чл.5 от ЗПИИРКОРНФС, тъй като никъде в тези разпоредби не е предвидено решението за финансова санкция да е представено от молящата държава в превод на езика на замолената държава, както такова изискване е поставено за Удостоверението по чл.4.

Неоснователни са и доводите, касаещи допуснато нарушение на чл.5, ал.2 от ЗПИИРКОРНФС, тъй като на места самото Удостоверение не било преведено на български език. На чужд език, с латински букви са изписани наименованията на органите по издаване на решението, по изпълнението му в изпълняващата държава и по административното му препращане. Това, обаче не е нарушение на закона, а тъкмо обратното – допринася за коректност при изписване на наименованията на съответните компетентни органи. С латински букви са изписани и имената на засегнатото лице, както и останалите вписани в Удостоверението негови лични данни, с което е преодоляна евентуална неточност на превода поради различно произнасяне на съответните букви. В този смисъл неоснователно е възражението, че Удостоверението не е предоставено на български език, съставляващо самостоятелно основание за отказ от изпълнение. Същото не само е преведено на български език, но и от съдържателна страна в него коректно са извършени всички необходими отбелязвания и отметки. Удостоверението е изпратено в оригинал от молящата държава, което е видно от мастиления подпис на длъжностното лице от издаващия орган /л.10 от ЧНД № 574/22г. на КОС/. Спазено е изискването на чл.5, ал.1 от ЗПИИРКОРНФС Удостоверението по чл.4 да бъде изпратено на официалния език на изпълняващата държава. Конкретизирани са всички релевантни за решаване на делото обстоятелства, вкл. и това, че датата на изтичане е 07.05.2027г.

Несъмнено в случая се касае за влязъл в законна сила акт на несъдебен орган. Това, че същият е озаглавен в Удостоверението като „решение“ не променя правната му природа и не внася неяснота във връзка с провежданата процедура.

В пледоарията на служебния защитник се релевират доводи, касаещи съществуването на административното нарушение, за което е санкциониран Й., като се излагат съображения за неговата несъставомерност. В тази връзка следва да се посочи, че замоленият съд в производството по чл.32 от ЗПИИРКОРНФС не е компетентен да разглежда и се произнася по въпроси, касаещи вината на санкционираното лице. Отношенията между държавите -

членки се основават преди всичко на взаимно доверие, тъй като правните системи са съобразени с едни и същи стандарти, обективирани в множество регламенти. Гаранция за единен стандарт на административно наказателното правораздаване е и практиката на ЕСПЧ, и най-вече преюдициалните решения, имащи директен задължителен характер за държавите-членки. Ето защо, замоленият съд не може да се произнася по възраженията, с които се оспорва съставомерността на нарушението.

При извършената служебна проверка на атакуваното решение настоящият въззивен състав не намери основания за неговото изменение или отмяна.

С оглед на изложеното Софийският апелативен съд счита, че атакуваното решение следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно, поради което и

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 11 от 12.01.2023г. на Окръжен съд - Благоевград, наказателен състав.

Решението е окончателно не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____